

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3547/2021. (XII. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Győri Törvényszék 3.Bf.179/2018/22. számú ítélete és a Kúria Bfv.II.324/2020/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozót távollétében a Győri Járásbíróság a 2018. március 14-én kelt B.590/2016/147. számú ítéletével bűnösnek mondta ki 11 rendbeli, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 373. § (1) bekezdésében meghatározott és – a (2) bekezdés *bc*) pontjára figyelemmel – a (4) bekezdés *b*) pontja szerint minősülő csalás bűntettében és 12 rendbeli a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és – a (2) bekezdés *bc*) pontjára figyelemmel – a (3) bekezdés *b*) pontja szerint minősülő csalás bűntettében, amely egy esetben kísérleti szakban maradt. A bíróság ezért az indítványozót – mint különös visszaesőt – halmazati büntetésül 9 év szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtön fokozatban határozta meg.
- [4] Az elsőfokú ítélet ellen az indítványozó védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.
- [5] 2.2. A fellebbezés folytán másodfokon eljáró Győri Törvényszék 3.Bf.179/2018/22. számú, 2020. február 7-én jogerős ítéletével az indítványozó súlyosabban minősülő cselekményeit 12 rendbelinek minősítette, amelyből 2 rendbeli cselekmény folytatólagosan elkövetett, az enyhébben minősülő cselekményeit pedig 10 rendbelinek minősítette. A másodfokú bíróság egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [6] 3. Ezt követően terjesztett elő az indítványozó felülvizsgálati indítványt, amelynek törvény szerinti okát nem jelölte meg. Álláspontja szerint eljárási szabálysértés történt, mivel az ellene kibocsátott nemzetközi elfogatóparancs tartalma szerint a Győri Járásbíróság folytat ellene büntetőeljárást, e bíróság részére került a brit szervek részéről kiadásra, de a kiadatási eljárás során nem merült fel, hogy a Győri Járásbíróság őt a távollétében nem jogerősen már elmarasztalta, így a másodfokú eljárás lefolytatására nem lett volna lehetőség az elsőfokú eljárás megismétlése nélkül. Az eljárás során így megsértették a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 119. § (8) bekezdését, mivel a körözési nyilvántartási rendszerben nem rögzítették az eljáró bíróság megváltozását. Ez a szabálysértés nem volt orvosolható a másodfokú eljárásban, és a meghozott ítéletre lényeges kihatással volt, ezért azt hatályon kívül kell helyezni. Sérelmezte az indítványozó, hogy a másodfokon eljáró bíróság csak korlátozott bizonyítási eljárást folytatott le, az ő meghallgatásán túl más személyeket nem hallgatott ki ismét, bizonyítási indítványai elutasításra kerültek, így nem tudott megfelelően védekezni.
- [7] A Kúria a Bfv.II.324/2020/6. számú, 2020. június 10-én kelt végzésével a felülvizsgálati indítványt – mint törvényben kizártat – elutasította. Határozatában rámutatott, hogy az indítványozó a Be. 649. §-ban megjelölt felülvizsgálati okra nem hivatkozott. Kifejtette, hogy a jogerős ítéletben megállapított tényállás a Be. 650. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítványban nem támadható, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határo-

zatban megállapított tényállás az irányadó. Az indítványozó kizárólag a bizonyítási indítványainak elutasítását sérelmezte, indítványa annak elérésére irányult, hogy a jogerős határozat hatályon kívül helyezése folytán eltérő tényállás megállapítására kerüljön sor. Ezzel tulajdonképpen a jogerős ítéletben megállapított tényállást vitatta, amely azonban a törvényben kizárt. Felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértést az indítványozó nem nevesített, az általa hivatkozott Be. 119. § (8) bekezdését a törvény nem jelöli meg felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértésként.

Az indítványozó – hiánypótlásra történt felhívását követően kiegészített – alkotmányjogi panaszában a Győri Törvényszék 3.Bf.179/2018/22. számú ítélete és a Kúria Bfv.II.324/2020/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mivel azokat ellentétesnek tartja az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdésével.

- [9] Az indítványozó a fenti cikkben rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét arra alapította, hogy a másodfokon eljáró Győri Törvényszék az első fokon távollétében lefolytatott eljárást nem a Be. 750. § (1) és (5) bekezdésére figyelemmel a Be. XIII. és XIV. fejezete alapján folytatta le. Amennyiben a bíróság ekként helyesen járt volna el, meghallgatta volna az indítványozó által megjelölt tanúkat, beszerezte volna az okirati bizonyítékokat, amelyek azt igazolták volna, hogy a terhére rótt bűncselekményeket kényszer és fenyegetés hatására követte el. Az így lefolytatott eljárás sérti az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz és a védekezéshez való jogát.
- [10] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [11] 4.1. Az Alkotmánybíróság elsőként a panasz határidőben való érkezését vizsgálva megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint határidőben nyújtotta be.
- [12] 4.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, illetve a sérelmezett bírói döntéseket, indokolja azok Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket.
- [13] 4.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [14] Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott ügyben terhelt, illetve felülvizsgálatot kezdeményező fél volt.
- [15] Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott határozattal szemben további jogorvoslati lehetősége nem áll fenn.
- [16] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további tartalmi feltételeként jelöli meg, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [17] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó elsősorban azért fordult az Alkotmánybírósághoz, mert sérelmesnek tartja az ügyében hozott bírósági döntéseket. Az alkotmányjogi panasz valójában a támadott alapügyben hozott elsőfokú határozat ismételt felülbírálatára irányul, a másodfokú eljárás során is indítványozott további bizonyítási eszközök figyelembe vételére, a bizonyítékok újraértékelésére, és ennek eredményeként a jogerős határozattal megállapított tényállás megváltoztatására irányul. Az Alkotmánybíróság gyakorlata e tekintetben töretlen, több döntésben is kifejtésre került, hogy a bíróságok határozatainak szakmai felülvizsgálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe [lásd például: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [12]].
- [18] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panasza a sérelmezett döntésekkel kapcsolatban nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [19] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2021. november 30.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1504/2020.

